

omhandlede Forbindelse; i øvrigt ere Grænserne bestemte efter de naturlige Forhold og svare for de Farvande, som omfattes af Fiskerikonventionen mellem Danmark og Sverig, til de i denne bestemte Grænser, dog med Undtagelse af Rattegattets Nordgrænse, for hvis Vedkommende den her foreslaaede Grænse vil være mere kendelig for danske Fiskere end Konventionens Grænse, med hvilken den i øvrigt paa det nærmeste falder sammen.

ad § 3 (ny).

Bestemmelsen om Registrering, Mærkning og Nummerering af Fiskerifartøjer og Vaade er af stor Betydning for Gennemførelsen af en virksom Kontrol med Fiskeriets Udøvelse og god Ordens Overholdelse paa Fiskepladserne, hvorfor der ogsaa i Fiskerikonventionen med Sverig er truffet Aftale om en ganske lignende Bestemmelse for Fartøjer og Vaade, som anvendes til Fiskeri i de af Konventionen omfattede Farvande.

Paragrafferne er i øvrigt i Overensstemmelse med den i Lov af 27de April 1883 (nu af 22de Marts 1890) indeholdte tilsvarende Regel om Registrering m. v. af Fartøjer og Vaade, som anvendes til Fiskeri uden for Soterritoriet i Nordsøen.

ad § 4 (nuv. § 2).

Det har givet Anledning til mange Klager, at en Fisker, der har anskaffet sig det omfattende og kostbare Apparat, som Bundgarnsfiskeriet udkræver, kan udelukkes fra den af ham en Gang indtagne og muligvis gennem lang Tid benyttede Fiskeplads derved, at andre Fiskere tidligt om Foraaret komme ham i Forkøbet ved at udsætte deres Bæle og Redstaber paa Pladsen.

For at afhjælpe dette uheldige Forhold har man indsat den ny Bestemmelse i Paragraffens 2det Stykke, en Bestemmelse, der er optagen i de fleste Vedtægter, og som sikkert vil blive hjulpet med Glæde af Fiskerbefolkningen.

Paragraffens 1ste, 3dje og 4de Stykke stemme overens med den gældende Lovs § 2, naar undtages, at Forslaget i 3dje Stykke har „behørig“ afmærkede i Stedet for „tydelig“ afmærkede, jfr. nedenfor ad § 5.

Som 5te Stykke har man til Paragraffen føjet den i Loven af 1888 § 15 a. indeholdte Bestemmelse om Indskrænkning i Beshyttelsen for Lakselænter, udsatte under Bornholm; i Fiskerikonventionen med Sverig er optagen en tilsvarende Bestemmelse, som gælder uden for Soterritoriet; af Hensyn hertil er sidste Punktum i forævnede § 15 a. om Udgangen til at ændre Tiden, i hvilken

Lakselænter ere undtagne fra Beshyttelse, udeladt, en Bestemmelse, om hvis Anvendelse der i øvrigt hidtil ikke har været Spørgsmaal.

ad § 5 (ny).

Som Supplement til Bestemmelserne i § 4 er der i Forslagets § 5 givet Regler om, hvad der skal forstaaes ved „behørig afmærket Redstab“.

Til Grund for disse Regler, efter hvilke Afmærkningen vil være saa lidt besværlig for Fiskerne som muligt, naar Djemedet skal naas, er lagt et af Chefen for Fiskeriinspektionen inden for Stagen udarbejdet Reglement for Fisteredstavers Afmærkning, og ganske tilsvarende Mærkebestemmelser ere i Fiskerikonventionen mellem Danmark og Sverig truffet for Redstaber, som benyttes uden for de begge Lande forbeholdte Fiskeomraader.

I øvrigt indeholder Paragraffen ikke noget Raabud om at afmærke paa den angivne Maade, men Reglernes Sagttagelse er alene en Betingelse for Anvendelsen af de i § 4 indeholdte Beshyttelsesregler for Udøvelsen af Fiskeri. Fiskerne kunne dog forventes i egen Interesse gennemgaaende at ville følge den saaledes givne Anvisning til Redstavers Afmærkning.

ad § 7 (nuv. § 4).

Da alle Stangeredstaber saavel som ogsaa Glibe kunne bevirke Skade paa Korbærsten langs Kysterne, ere Ordene „Kalekam eller Kalesau“ i den i øvrigt endlydende § 4 i Loven af 1888, omhyttede med Ordene „Stangeredstaber og Glib“.

ad § 10 (nuv. § 7).

Bestemmelsen i § 10 til Beshyttelse for Sejladsen m. v. svarer til den gældende Lovs § 7. Efter Ordet „afbrydes“ er til nærmere Forklaring indskudt Ordene: „dog ikke naar Afbrydelsen sker i kortere Tid for Tørring eller Reparation af Redstaber“.

ad § 11 (nuv. §§ 8 og 9).

1ste og 2det Stykke ere enslydende med den gældende Lovs § 8.

I 3dje Stykke er det i Lov 5te April 1888 § 9 indeholdte Forbud, mod Brugten af Flynnder-Snurveaad i Rattegat i Tiden fra 1ste Juni til 15de August udvidet til at gælde Aaad af hvilken som helst Slags, undtagen Dybbaad ved Stagen, Hornfiskevaad ved Anholt, samt Agnvaad (se neden for). Medens det, da Fiskeriloven af 1888 blev forelagt Rigsdagen, ikke kunde anbefales at gaa videre end til et Forbud mod Brugten af Snurveaad i Rattegat i en Del